

ПОЕЗИЯТА Е БОРБА КОЯТО ПЛАШИ ПРИМИТИВНОТО МИСЛЕНЕ

Георги Парушев

Поезията е повече от думи. Тя не може да си служи с лъжа, с измислици, които нямат нищо общо с живота. А животът е голяма магия. Създател на тази магия е онази чернокоса, дългоса Богиня Дуня Циганката, която може да разговаря като лунатик. Тя отдавна познава смъртта. Тя отдавна знае, че тук на земята е временно.

Затова тя се връща ту в отвъдното, ту на земята, която за нея е една голяма ирония и илюзия.

Ако Господ е поръчал някой да го излъже красиво /защото и на Господ му е омръзнало да бъде администратор на Вселената/, той непременно е поръчал на Дуня, едрогърдестата, която е открила единадесет богове.

Поезията е протест. Протест, който ще стигне до „отпадъците на живота“. А тези, които си въобразяват, че не са такива, само защото са откраднали машината за рециклиране, се вживяват като оригиналите на тази земя.

Поезията не е само сантиментална, романтична идилия.

Поезията е борба, която плаши посредствеността и примитивното мислене. Страшно е, когато това мислене е хванало кормилото и си въобразява, че управлява със своето високомерие и надменност големите процеси. без поезия. Без да вникнем в отвъдното отново ще търпим ония, които до вчера бяха световно неизвестни каруцари, пазачи на вестоносци...на светлинни години далеч от ценностите на света. Днес е механична смяна на стандартите, с нахално дебелоочие ни се налагат празни надежди. Аз вярвам, че истинските стойности са живи, те са в нас, във всеки, който носи човешкия си облик, който иска братята, сестрите, децата му да бъдат достойни граждани на света.

Вярвам, че всеки от нас ще се стряска от онова мургаво момиченце, което на светофара като пеперуда се залепва по стъклата на автомобилите, за да проситни капчици живот.

Вярвам, че и ромите ще имат право да кажат на нахалното дебелоочие дали България ще има полза да бъдем или да не бъдем в НАТО.

Ако някой не иска да се вслуша в гласа на поезията, някой ден така ще му се продънят ушите, че сигурен съм, ще помисли, че цялата вселена се продънва и той ще бъде едно безгръбначно, което ще се крие в своите „изми“.

Вярвам, че тия мъже, които разговарят със своите музи, най-после ще поискат от тях да им дадат сили, за да могат да кажат: „Стига преструвки!“; „Стига унижение!“; „Стига просия!“. За мен е опасна тенденция да виждаш как талантиливи мъже и жени, в кафенето на писателите, стоят и чакат, сякаш отдавна са се пенсионирали и се вглеждат в каталфалката на своя живот. Опасна тенденция е един тарикат да унижава словото с една водка и един изкуствен чай...

Благодаря ви за търпението, че изслушахте моя изповед.

Надявам се ние, които все пак създаваме някакви ценности, ще бъдем и тези, които ще поискат сметка от динозаврите, които с измислени идеологеми ни разделят.

Благодаря на времето, което най-после даде възможност и ние, ромите, да излагаме на показ нашата духовна сетивност и с това смятам, че обогатяваме нашата национална култура, културата на отечеството ни РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

ГЕОРГИ ПАРУШЕВ

ЩЕ ДОЙДЕ ПЕСЕН

МЛАДЕЖ

Словото е произнесено от автора на премиерата на стихосбирката му „Ще дойде песен“